

Søg...

13. april 2017

Tommy Prang Vonsyld (<http://www.planetpulp.dk/author/tommy/>)

Synes godt

Kong: Skull Island

Tekst

Print denne side

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Kong%3A%20Skull%20Island&body=Jeg%20anbefaler%20Kong%3A%20Skull%20Island%2F)

At lave den større end nogensinde er ikke nødvendigvis vejen frem, når man vil genoplive en gorilla der gennem årtier har hersket i både film, TV og litteratur i alverdens afskygninger. For som et gammelt ordsprog siger: Jo større de er, des hårdere falder de...

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/kong_skull_island/kong_skull_island_plakat_stor.jpg)Kæmpe

Kong blev vakt til live for første gang i 1933 i instruktør Ernest B. Schoedsacks og producer Merian C. Coopers **King Kong**. To kompromisløse personligheder med fortid som henholdsvis nyhedsfotograf og pilot under Første Verdenskrig, der for evigt står som dem, der skubbede filmskabelse til et niveau, der stadig tryllebinder.

Med en blanding af optagelser *on location*, mikset med nytænkende, banebrydende special effects, skabte de et mastodontisk mesterværk. Folk kunne ikke tro deres egne øjne, når de så King Kong kæmpe mod en T-Rex og andre skabninger, tiden

havde glemt på den mystiske ø, Skull Island.

Og selv den dag i dag kan den gamle sort/hvide film med sin spæde stop motion fascinere, simpelthen fordi filmen er så fuld af energi, og fordi "skønheden og udyret"-eventyret er fortalt så klassisk smukt.

Hvem græder ikke, da King Kong er faldet til døden fra toppen af Empire State Building, og filmen slutter med ordene

"Oh no it wasn't the airplanes. It was beauty killed the beast"?

Men kæmpeaben døde ikke i en fiktionsmæssig kontekst. Slet ikke. I efterhånden mange årtier er der lavet både film og TV, der med varierende kvalitet har spundet historier om Kong.

Sequels, remakes, reboots

Allerede i 1933 kom der en fortsættelse i **Son of Kong**. Her tager man tilbage til Skull Island og opdager, at Kong har afkom. Knap så imponerende effekter og en knap så skræmmende Baby Kong.

I 1962 kom der en oplagt co-produktion mellem USA og Japan, der fik de to landes store filmskabninger til at kæmpe mod hinanden i et uafgjort slag i **King Kong vs Godzilla**.

USA og Japan fortsatte samarbejdet i den tegnede børneserie, **The King Kong Show** (1966-1969). Denne TV-serie gav inspiration til den rent japanske **King Kong Escapes** (1967), hvor Kong må kæmpe mod en mekanisk udgave af sig selv (!).

Og så mente producer Dino De Laurentiis, det var på tide at genoplive gorillaen på seriøs vis i det stort anlagte remake, **King Kong** (1976), der har Charles Grodin, Jeff Bridges og en debuterende Jessica Lange på rollelisten.

Her falder Kong ned fra World Trade Center efter at have kæmpet mod helikoptere. For undertegnede var det første gang, jeg stiftede bekendtskab med Kong, og det var en stor, rørende oplevelse, da Kongs hjerteslag langsomt bliver svagere og svagere.

Så kom **King Kong Lives** (1986). Kong døde ikke i 1976. Han har ligget i koma (!). Efter at have fået nyt, kunstigt hjerte og en blodtransfusion, vågner han op, og Linda Hamilton (fra **Terminator** (<http://www.planetpulp.dk/?p=40260>)) får store problemer. Fox Kids rebootede det hele i år 2000 med TV-serien **Kong: The Animated Series**.

Og så kom Peter Jacksons **King Kong** (2005), der dengang var hans projekt, der fulgte efter **Lord of the Rings**-trilogien og en remake, der i forhold til 1976-filmen, gik tættere på den originale fra 1933.

Jacksons version er der næppe ret mange, der ikke har set, så ingen grund til at dvæle ved, hvor dårlig den er. Mere Kong på TV er at finde i den nye originale Netflix-serie, **Kong: King of the Apes** (2016-), som er et animeret sci-fi reboot for de yngre.

Monarch-kæden

Ovenpå al det ovenstående, hvoraf det bedste allerhøjest kan defineres som kitch, kan ingen bebrejdes, hvis de på forhånd mente, at den store abe skulle have hvile.

Men Legendary Entertainment ville det anderledes. Allerede i 2014 vækkede de en sovende kæmpe med den (nogenlunde) vellykkede **Godzilla**. Så **Kong: Skull Island** er reboot nr. 2, og begge film er en del af Legendarys plan om en større Monster Franchise, der skal foregå i samme univers.

Og ligesom det var tilfældet i **Godzilla**, er det den hemmelige regeringsorganisation, Monarch, der sætter gang i handlingen i **Kong: Skull Island**.

The smell of napalm in the morning

Året er 1973, Vietnamkrigen er netop afsluttet, og Monarch-agent Bill Randa (John Goodman) samler et videnskabsteam, der får følge af SAS-kaptajn James Conrad (Tom Hiddleston), fotojournalist og fredsaktivist Mason Weaver (Brie Larson), Lieutenant Colonel Preston Packard (Samuel L. Jackson) og dennes helikopter-ekskadrille bestående af hardcore marines.

De skal til en sagnomspundet ø, som ikke findes på noget kort. En ø kaldet Skull Island. Hvorfor handlingen er sat til 1973 er der ingen umiddelbar forklaring på. Men der er da ingen tvivl om, at Bell Huey UH-1 helikopteren er utrolig fotogen og ser lækker ud akkompagneret af et top 1960-70'er-soundtrack.

Og helikopteroptagelser får man da i overflod! Flyveturen til Skull Island viser helikoptere i frøperspektiv, fugleperspektiv, POV, flyvende over jungle, i dale, over vand, med solen for, med solen bag, i slow, i super slow, mens der smides sprængstof i junglen – "til seismologiske målinger".

Dette vækker dog en gigantisk abe (Monachs hemmelige plan skal det vise sig), der rasende angriber helikopterne, smadrer dem, dræber folk og spreder de overlevende i små grupper over hele øen.

En visuelt (og musikalsk) lækker start, der kaster ens tanker hen på klassikere som **Apocalypse Now** (1979), **Platoon** (1986) og endda den store FUBAR i **Aliens** (<http://www.planetpulp.dk/?p=13978>) (1986) og giver håb om, at man faktisk kan nyde sine popcorn til denne film. Men nej...

Ekstremt sikkert og meget hurtigt går filmen historie-, plot- og karaktermæssigt mod sin egen clusterfuck, og i stigende grad bliver alting rodet, usammenhængende, totalt hjernedødt og aldeles uspiseligt.

Overkill

De overlevende skal nu forsøge at kæmpe sig gennem øen mod en stadig delvis fungerende helikopter, der har kommunikationsudstyr. Øen har indfødte, kaldet Iwi'er, som (meget belejligt) ikke snakker, og hos dem har der siden 1941 boet en amerikansk jagerpilot, Hank Marlow (i filmens prolog ser vi, hvordan Marlow efter et luftslag styrter ned på øen).

Marlow ifører sig sin gamle pilotuniform og følger trop, for det han drømmer mest om, er igen at se Chicago Cubs spille og få en øl og en hotdog. Lidt ironisk eftersom Marlow spilles af John C. Reilly og dermed ikke just fremstår som én, der har fulgt en økologisk Stillehavskur.

Hårdt ramt af et Robinson Crusoe-økullersyndrom er Marlow filmens *comic relief*, grænsende til slapstick. Ifølge Marlow er Kong ikke noget monster. Han (Kong) er øens (og hele menneskehedens!) beskytter mod uhyrer fra undergrunden. Altædende skabninger, som Marlow har døbt "Skullcrawlers".

Kong angreb kun helikopterne, fordi sprængningerne ville vække den helt store skullcrawler-alfahan. Det var den, der dræbte Kongs familie. Kong er den sidste af sin slags og til trods for, han er den største udgave af King Kong i filmhistorien, er han faktisk ikke helt udvokset endnu (!).

Det er meget værre, end det lyder, og på det her tidspunkt er **Kong: Skull Island** allerede afsporet. Der er ingen balance mellem alvor og humor, og plotmæssigt virker det som om, alle idéer helt ukritisk har fået lov til at komme med i filmen.

Kæmpeedderkopper der spidder folk gennem munden med lange ben, Kong der kæmper mod en kæmpeblæksprutte for derefter delvist at æde den, andre gigantinsekter, flyveøgler, og Skullcrawlers, der ligner mareridtsvæsener fra en anden planet, der ville få John Carter of Mars til at hoppe meget langt væk!

Historiefortællermæssigt besidder den totalt uprøvede instruktør Jordan Vogt-Roberts ingen midler, og derfor gør han det, der er tendensen i Hollywood: Overkill.

Klichékarakterer og skuespilpræstationer, der tydeligt bærer præg af, at ingen forstår eller ikke bliver tilstrækkeligt instrueret i, hvad der kommer ud af al den green screen. Særligt John Goodman og Samuel L. Jackson kører totalt indifferent frihjul.

Jackson som den bitre soldat, der er overbevist om, at havde de fået tid og støtte, ville USA have vundet krigen, og nu skal han have afløb for sin fornemmelse af bristet tillid. Som en anden Kaptajn Ahab skal naturen forstå, at mennesket er Jordens overlegne væsen, men han møder naturligvis sit endeligt i form af den store hvide hval – øh abe.

Der må også stilles spørgsmålstejn ved, hvorfor i alverden Brie Larson efter at have vundet Oscar for sin helt utrolige præstation i **Room** (2015) er at finde i denne film. Enten er hun uintelligent, eller hun har en agent, der skal fyres. Om hun har begået et grimt karrieremæssigt selvmål, må tiden vise.

Og så er der den store hovedperson selv. Heller ikke i denne udgave af Kong, tager man stilling til, hvordan han skal portrætteres. Er Kong et rent monster, eller er han en fantastisk skabning, som vi destruktive mennesker burde have ladet være i fred?

Man kan sagtens argumentere for, at Kong er lidt af hvert. Men når Kong kommer og redder alle, især kvinden og antropomorficering får frit løb, går der hovedrystende kvalme i det hele. Man har

tydeligvis intet lært at Peter Jacksons stinker fra 2005.

Legendary monsters

Men som sagt kommer der mere fra Legendary Entertainment. Der er allerede fastsat en dato for en rematch mellem Kong og Godzilla til den 29. maj 2020, der måske vil vise, hvem der er stærkest af de to efter remis'en for 55 år siden.

I rulleteksterne i **Kong: Skull Island** ser man et Monarch-møde med fotos, der viser hulemalerier af Godzilla, Rodan, Mothra og King Ghidorah. Alle japanske kæmpemonstre fra Godzilla-universet. Så rust jer.

Titel: Kong: Skull Island

Instruktør: Jordan Vogt-Roberts

Manuskript: Dan Gilroy, Max Borenstein, Derek Connolly (baseret på karakterer skabt af Merian C. Cooper og Edgar Wallace)

Cast: Tom Hiddleston (James Conrad), Samuel L. Jackson (Preston Peckard), Brie Larson (Mason Weaver), John C. Reilly (Hank Marlow), John Goodman (Bill Randa), Corey Hawkins (Houston Brooks), Toby Kebbel (Jack Chapman / Kong)

Foto: Larry Fong

Klip: Richard Pearson

Musik: Henry Jackman

Spilletid: 118 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA, 2017

Produktionsselskaber: Legendary Entertainment, Tencent Pictures, Warner Bros.

Anmeldt i nr. 138 | 13/04/2017 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43531)

Tommy Prang Vonsyld (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43281). Tommy voksede op i 1970'erne, og allerede som barn var film den store interesse. Der blev spenderet megen tid i biografens mørke (også forbudt for børn film!), samt foran TV med yndlingsserier som Månebase Alpha og McCloud, og han var ivrig samler af kulørte hæfter fra Marvel og DC Comics. Tommy har en merkantil uddannelse indenfor [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43281)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar